

Benvolguda i molt honorable Consellera,

Les direccions de les Escoles Públiques del Garraf, el Baix Penedès i l'Alt Penedès, ens dirigim a vostè per mostrar-li la nostra gran preocupació pel panorama educatiu del nostre país i per algunes realitats que es viuen a les escoles dia rere dia.

En primer lloc, volem deixar clar que si ens dirigim a vostè, avui, és perquè volem un país amb una Educació Pública de qualitat i amb unes escoles que puguin ser capaces d'oferir igualtat d'oportunitats al nostre alumnat i que sigui un sistema públic d'educació que busqui l'excel·lència i desenvolupi al màxim les capacitats de cada infant.

Però ara mateix no tenim aquest sistema. No tenim un sistema capaç de fer front a les realitats de la societat en la que vivim i la que tenim a les aules. I el Departament ho sap. Ho sap perquè la Generalitat de Catalunya, el 2009, ja fa una nova llei d'Educació, la LEC, on en el preàmbul s'explica que és necessària per donar resposta a una societat més complexa i més diversa i amb grans reptes com l'atenció a la diversitat, la inclusió i la llengua catalana. A més a més, en aquesta pròpia llei, en la disposició final segona, s'escriu que *"El Govern, a fi d'assolir els objectius d'aquesta llei, ha d'incrementar progressivament els recursos econòmics destinats al sistema educatiu i [...] ha de situar progressivament durant els propers vuit anys la despesa educativa a l'entorn, com a mínim, del 6% del producte interior brut."* Gairebé 15 anys després, Catalunya no ha arribat, ni de bon tros a aquesta xifra.

I això no s'acaba aquí, com que el Departament d'Educació coneix la realitat dels centres i la dificultat d'atendre la diversitat sense els recursos necessaris, l'octubre de 2017 aprova el Decret 150/2017, anomenat Decret d'inclusió, en el que en l'Article 2 esmenta *"Aquest Decret té per objecte **garantir** que tots els centres educatius sostinguts amb fons públics dins l'àmbit de l'ensenyament no universitari siguin **inclusius**"*. 6 anys i mig després aquest decret s'ha començat a desplegar, però sense tot allò que necessita el sistema per ser realment inclusiu.

I així, podem continuar amb les ordres d'avaluació de primària i secundària de 2016 i 2018 respectivament, unes ordres en les que se'ns demana avaluar d'una determinada manera sense tenir els recursos per a poder fer-ho en condicions. Si realment volem que l'avaluació serveixi per aprendre és necessari poder-la fer d'una forma més personalitzada, amb ràtios més baixes i amb una formació més coherent amb com aprenen els infants.

Per tant, aquests documents són la prova que el Departament sap que la societat ha canviat, que la població ha canviat, que els reptes són nous, complexos i diversos i que cal fer-los-hi front. I això és el que ens preocupa més, que sabent la realitat que vivim a les escoles i els reptes tan importants i complexos que tenim, **incompleixin les seves pròpies lleis sistemàticament i any rere any.**

I arribats aquí, ens trobem fent front als problemes d'avui amb els recursos de fa 25 anys. **Perquè el paper ho aguanta tot, però la realitat no.** I és que a les escoles necessitem més personal per a poder fer front a les situacions complexes que vivim. Necessitem més mestres i més hores per a coordinar-nos. Si volem que els resultats acadèmics millorin necessitem més mestres i ràtios més baixes. Ras i curt. Però a les escoles tenim altres reptes a part dels resultats acadèmics. Necessitem poder oferir benestar al nostre alumnat, necessitem poder ser inclusius, necessitem coordinar-nos amb professionals especialitzats i necessitem atendre les violències. Per fer tot això, necessitem que, a les escoles, a part de mestres hi hagi professionals especialitzats com logopedes, psicoterapeutes, infermeres en determinats casos... Només així podrem atendre de manera digna i justa a tots els infants de les escoles.

I és que l'alternativa a no fer això, a no augmentar el pressupost en educació, a no tenir més mestres i a no tenir més professionals especialitzats, és un sistema públic que **s'aguanta per la bona voluntat de mestres i equips directius**. És un sistema que no atén com cal als nens i nenes ni a les seves famílies, és un sistema que genera malestar, un sistema amb molts i moltes mestres que viuen amb molt neguit aquesta situació perquè veuen que no poden ajudar com cal al seu alumnat. És un sistema que no permet donar el suport necessari a aquells i aquelles que més ho necessiten. És un sistema injust que no pot atendre a la diversitat i que no promou l'excel·lència. L'alternativa a no aplicar mesures per a donar més recursos als centres és continuar en la situació **d'EMERGÈNCIA EDUCATIVA** en la qual ens trobem i de la qual volem sortir.

Tenim per davant el repte de donar resposta a una societat diversa, complexa, canviant i volgutament visible; i des de l'escola ho volem fer amb la qualitat i importància que mereix.

És per això que, les direccions sotasignants, li volem demanar la seva complicitat i suport per poder revertir aquesta situació, i que doti de recursos als centres per a poder tenir un sistema educatiu de llarg termini, digne i just, amb els millors recursos i que fomenti aprenentatges de qualitat de tots els infants.

Salutacions cordials i seguim en la lluita per una Educació Pública de qualitat.